

(11) RO 129627 B1

(51) Int.Cl.
B09C 1/10 (2006.01)

(12)

BREVET DE INVENȚIE

(21) Nr. cerere: **a 2012 00911**

(22) Data de depozit: **04/12/2012**

(45) Data publicării mențiunii acordării brevetului: **30/05/2016** BOPI nr. **5/2016**

(41) Data publicării cererii:
30/07/2014 BOPI nr. **7/2014**

(73) Titular:

• INSTITUTUL NAȚIONAL DE
CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU
ECOLOGIE INDUSTRIALĂ,
DRUMUL PODU DÂMBOVIȚEI NR.71-73,
SECTOR 6, BUCUREȘTI, B, RO

(72) Inventatori:

• ȘTEFĂNESCU MIHAI,
BD. 1 DECEMBRIE 1918 NR.68, BL.U 25,
SC.1, ET.6, AP.60, SECTOR 3,
BUCUREȘTI, B, RO;
• BUMBĂC COSTEL, STR.BÂRSĂNEȘTI
NR.6, BL.154, SC.2, ET.6, AP.68,
SECTOR 6, BUCUREȘTI, B, RO;

• CRISTEA IONUT,
ALEEA CETATEA VECHE NR.2, BL.41,
SC.3, ET.3, AP.55, SECTOR 4,
BUCUREȘTI, B, RO;
• NICOLAU MARGARETA,
SOS.GIURGIULUI NR.125, BL.4 A, SC.2,
ET.6, AP.53, SECTOR 4, BUCUREȘTI, B,
RO;
• COSMA CRISTIANA,
STR.SERG.LĂTEA GHEORGHE NR.18,
BL.C 37, SC.A, ET.6, AP.40, SECTOR 6,
BUCUREȘTI, B, RO

(56) Documente din stadiul tehnicii:
US 20080221380 A1; US 5264018;
US 5277815

(54) **PROCEDEU COMBINAT CHIMIC ȘI BIOLOGIC DE
REMEDIERE A SOLURILOR POLUATE CU PESTICIDE
ORGANOCLORURATE**

Examinator: ing. MODREANU LUIZA

Orice persoană are dreptul să formuleze în scris și motivat,
la OSIM, o cerere de revocare a brevetului de inventie, în
termen de 6 luni de la publicarea mențiunii hotărârii de
acordare a acesteia

RO 129627 B1

RO 129627 B1

Invenția se referă la un procedeu combinat chimic și biologic, de remediere a solurilor poluate cu pesticide organoclorurate care aparțin categoriei de poluanți organici persistenți (POPs).

Reprezentanții principali ai grupei pesticidelor organoclorurate au fost γ hexaclorciclohexanul (γ HCH, lindan) și diclorofeniltricloretanul (DDT), a căror fabricație s-a sistat din cauza problemelor legate de toxicitatea acestora față de elementele de faună și floră. Sursele potențiale de contaminare a solurilor cu pesticide sunt reprezentate de depozitarea necontrolată de deșeuri/reziduuri.

Hexaclorciclohexanul (HCH) este un amestec de stereoizomeri, γ HCH fiind cel mai cunoscut datorită utilizării ca pesticid în agricultură (lindan). Deși în România nu se mai fabrică de mult timp lindan și DDT, izomerii inactivi ai HCH-ului sunt încă prezenti în sol, sedimente și apă, în apropierea depozitelor sau a fostelor instalații de fabricație.

Limitele de concentrație ale acestor poluanți în sol, în funcție de calitatea și destinația acestuia, sunt reglementate la noi în țară de Ordinul 756/1997 (tabel).

Tabel

Limite de concentrație conform Ordin 756/1997

Nr. crt.	Izomeri HCH	pg/kg s.u.				
		Valori normale	Prag alertă		Prag intervenție	
			Folosințe sensibile	Folosințe mai puțin sensibile	Folosințe sensibile	Folosințe mai puțin sensibile
1	α HCH	2	100	300	200	800
2	β HCH	1	50	150	100	400
3	γ HCH	1	20	50	50	200
4	δ HCH	1	50	150	100	400
5	Σ HCH	5	250	750	500	2000
6	DDT	50	250	750	500	2000
7	DDE	50	250	750	500	2000
8	DDD	50	250	750	500	2000
9	Σ DDT	150	500	1500	1000	4000

La nivel mondial există metode fizico-chimice și biologice de remediere a solurilor poluate cu pesticide organoclorurate.

Principalele tehnici fizico-chimice de remediere pentru îndepărțarea/degradarea pesticidelor din sol sunt: spălarea solului, extractia cu vapozi, solidificarea/stabilizarea, tratarea termică, oxidarea chimică (H_2O_2/Fe , foto-Fenton, persulfat de sodiu activat), reducerea chimică (tehnologiile zero-valent metal - Fe^0 , Mg^0/Pd^{4+}) [US 2008/0272063 A1, US 2008/0264876 A1, US 7722292 B].

Pesticidele organoclorurate, ca DDT și HCH, pot fi, conform datelor din literatură, îndepărtate din sol prin stimularea microorganismelor, prin combinarea proceselor oxidice cu anoxidice, și aplicarea acestei strategii de bioremediere până la îndepărțarea prin mineralizare a pesticidului din sol. În etapa anaerobă, pesticidul este declorurat, iar produșii intermediari de

metabolism ce rezultă sunt oxidați în etapa următoare, aerobă [E. Ch. Hince, "Solid chemical composition for the non-exothermic chemical oxidation and anaerobic bioremediation of environmental contaminants", 2007]. Studiile de laborator au arătat că bioremedierea este realizată în special prin stimularea consorțiilor de microorganisme izolate din mediile naturale puternic poluate. Bacteriile izolate cu capacitate de degradare a POPs aparțin genurilor <i>Escherichia</i> , <i>Enterobacter</i> , <i>Klebsiella</i> , <i>Pseudomonas</i> , <i>Bacillus</i> , <i>Clostridium</i> , <i>Pandoraea</i> , <i>Flavobacterium</i> și <i>Arthrobacter</i> [US 6905288 B]. Datele din literatură, privind bioremedierea solurilor poluate cu pesticide organoclorurate (HCH, DDX), sunt numeroase comparativ cu cele referitoare la remedierea prin procedee fizico-chimice, fiind cunoscute deja aplicații la scară industrială, în special pentru tehnologiile <i>ex situ</i> . Procesul de remediere este un proces complex, de durată, care necesită alternarea condițiilor anaerobe cu cele aerobe, precum și prezența unui cosubstrat pentru dezvoltarea/creșterea microorganismelor responsabile de biodegradarea poluanților organoclorurați [US 5908774, US 5264018].	1 3 5 7 9 11 13
Este cunoscută utilizarea combinată a proceselor de reducere chimică (utilizând fier zerovalent) și biologică, pentru remedierea acviferelor poluate cu diferiți contaminanți [US 6719902]. Dezavantajele procefului de remediere bazat pe combinarea reducerii cu Fe zerovalent și remediere biologică în sistem anaerob-aerob constau în:	15 17
- durata mare a procesului de remediere chimică de minimum 1 lună, în funcție de nivelul de poluare și, respectiv, de gradul de contaminare;	19
- lipsa informațiilor privind eficiența de reducere în cazul prezenței simultane a poluanților persistenti, de tip HCH și DDT, la niveluri comparabile de concentrații (zeci mg/kg sol uscat).	21
Scopul inventiei este de a trata solurile poluate istoric cu pesticide organoclorurate, până la valori ale concentrațiilor reziduale de poluanți în solul remediat aflate sub limitele admise de legislația în vigoare.	23 25
Problema tehnică pe care o rezolvă inventia constă în obținerea unor eficiențe de peste 90% la îndepărarea pesticidelor organoclorurate din solurile poluate.	27
Procedeul combinat chimic și biologic, de remediere a solurilor poluate cu pesticide organoclorurate, conform inventiei, înălătură dezavantajele menționate prin aceea că va cuprinde următoarele etape:	29
a) oxidare chimică, utilizând peroxid de hidrogen în prezența catalizatorilor de Fe^{2+} , și	31
b) tratare biologică în cicluri aerob-anaerob, în prezență de melasă sau altă sursă de carbon ușor degradabil, cum ar fi acetatul sau lactatul.	33
Avantajele procefului conform inventiei sunt următoarele:	35
- reacțiile de oxidare catalitică ale izomerilor HCH și derivaților DDT cu peroxid de hidrogen, în prezență de ioni feroși, decurg cu viteză ridicată, conducând la scurtarea timpului de degradare, comparativ cu procesul chimic de reducere, în prezență de fier zerovalent;	37
- dozarea controlată a peroxidului de hidrogen pe toată durata procesului asigură utilizarea eficientă a oxidantului în procesul de oxidare degradativă a poluanților. În cazul solurilor acide, se poate utiliza, ca agent oxidant, și peroxidul de calciu în combinație cu peroxidul de hidrogen, având rol suplimentar de corecție pH în domeniul admis pentru procesele biologice din secvențele ulterioare;	39 41
- dozarea catalizatorului solubil influențează pozitiv procesul de degradare a derivaților DDT;	43
- operarea la pH-ul solului favorizează procesele ulterioare de degradare biologică a pesticidelor remanente și a intermediarilor de oxidare, în secvențe aerobe-anaerobe, în prezență de sursă adițională de carbon (melasă) - biostimulator pentru creșterea microbială și cosubstrat în procesul de degradare a poluanților;	45 47

- procesul secvențial aerob-anaerob, condus în condiții optime de stimulare a consorțiilor bacteriene specifice (umiditate, concentrații nutrienți, concentrație oxigen), poate asigura îndepărtarea avansată, până la mineralizare, a pesticidelor organoclorurate;

- nu se aduce aport de poluare secundară;
- procedeul este adaptabil la fiecare tip de sol;
- dotări de infrastructură minime (reactoare deschise, omogenizare mecanică);
- operare ușoară;
- randamente ridicate de îndepărtare a poluanților (>90%);
- posibilitate de automatizare;
- posibilitate de conversie la remediere *in situ*.

Se dă în continuare un exemplu de realizare a inventiei, în legătură cu fig. 1...4, ce reprezintă:

- fig. 1, eficiența treptei de remediere fizico-chimică;
- fig. 2, evoluția în timp a numărului de bacterii din faza de remediere biologică;
- fig. 3, eficiența treptei de remediere biologică asupra îndepărtării izomerului γHCH (lindan);
- fig. 4, eficiența treptei de remediere biologică asupra îndepărtării izomerilor HCH.

Experimentul a fost realizat în condiții de laborator, utilizând 5 kg de sol contaminat cu izomeri HCH și derivați DDT. Proba supusă experimentelor de oxidare a avut următoarele caracteristici fizico-chimice: αHCH - 2997 µg/kg s.u., βHCH - 38929 µg/kg s.u., γHCH - 728 µg/kg s.u., δHCH - 57 µg/kg s.u., ΣHCH = 42711 µg/kg s.u., DDE - 20700 µg/kg s.u., DDD - 21600 µg/kg s.u., DDT - 22312 µg/kg s.u., ΣDDX = 64612 µg/kg s.u. Solul contaminat a fost adăugat în vasul de experimentare, și s-a corectat umiditatea probei până la 40%.

Treapta fizico-chimică de tratare a solului începe cu adăugarea catalizatorului $\text{FeSO}_4 \times 7\text{H}_2\text{O}$ - în doză totală = 50 mg Fe^{2+}/kg sol uscat, sub formă de soluție de concentrație 5 g/l, în 2 porții egale. Prima porție de soluție catalizator (125 ml) a fost adăugată în proba de sol contaminat și s-a omogenizat timp de 15 min, după care s-a adăugat, sub agitare, soluția de peroxid de hidrogen (20%) în porții de câte 54 ml, la fiecare 2 h, timp de 12 h. După primele 12 h de reacție se adaugă încă o porție de catalizator, respectiv, 125 ml soluție 5 g/l $\text{FeSO}_4 \times 7\text{H}_2\text{O}$, se agită și, ulterior, se continuă cu dozarea oxidantului - peroxid de hidrogen - soluție de concentrație 10%, respectiv, 108 ml/porție, în 6 porții egale, din două în două ore, timp de 12 h. Procesul de oxidare cu peroxid de hidrogen în prezență de catalizator de Fe^{2+} , după un timp de reacție de 24 h, permite, prin degradare oxidativă, obținerea unor randamente de îndepărtare de peste 50% ($\text{HCH}_{\text{total}} = 54\%$, ΣDX total = 57%). Prezența catalizatorului de Fe^{2+} asigură dublarea randamentului de îndepărtare a derivațiilor DDT, obținut în absența acestuia.

În fig. 1 se prezintă comparativ evoluția randamentelor de îndepărtare a pesticidelor organoclorurate prin oxidare cu peroxid de hidrogen la doze de 100 x doza stoichiometrică, în absență și în prezență catalizatorului Fe^{2+} , la pH-ul inițial al solului, după 24 h de reacție.

Procesul de oxidare chimică permite degradarea parțială a structurilor de bază ale pesticidelor organoclorurate, favorizând astfel dezvoltarea microorganismelor și procesul de biodegradare din treapta a doua, pentru remedierea solului tratat fizico-chimic (umiditate 50%).

Procesul biologic decurge în cicluri aerobe-anaerobe, fiecare ciclu cuprinde o succesiune de 2 faze cu condiții aerobe și, respectiv, anaerobe, durata fazei aerobe variind între 3 și 10 zile, iar durata fazei anaerobe variind între 6 și 20 de zile, în funcție de tipul și gradul de contaminare, precum și de intensitatea treptei chimice de oxidare, timp de maximum 5 luni. Pentru exemplul de față, având în vedere concentrațiile remanente de $\Sigma\text{HCH} = 19647 \mu\text{g/kg}$ s.u. și $\Sigma\text{ODX} = 27783 \mu\text{g/kg}$ s.u., s-au utilizat cicluri succesive a câte 15 zile, din care 5 zile în condiții aerobe (solul supus tratării este amestecat timp de 2 h zilnic) și 10 zile în condiții

RO 129627 B1

anaerobe (solul nu este amestecat), timp de 5 luni, cu dozare de substrat organic (melasă sub formă de soluție apoasă 10%) în 5 porții (o dată/lună câte 10 g melasă/kg sol uscat), la începutul fazei aerobe, cu asigurarea omogenizării corespunzătoare - doză totală utilizată - 50 g/kg sol uscat.

Adăugarea de substrat organic biodegradabil - melasă - a avut ca efect stimularea activității microorganismelor. Astfel, numărul total de bacterii a crescut exponential de la 7×10^3 la $9,4 \times 10^7$ în primele 2 luni de experimentare, și a scăzut treptat spre sfârșitul lunii a 5-a, până la $1,6 \times 10^5$ (fig. 2).

Rezultatele experimentale privind evoluția concentrațiilor de izomeri HCH în treapta de bioremediere cu melasă (biostimulare) sunt reprezentate grafic în fig. 3 și 4 (lindan și, respectiv, Σ HCH).

Izomerul γ -HCH, aflat inițial în concentrația cea mai mică (218 µg/kg s.u.), a fost metabolizat ușor de microorganismele existente în sol, concentrația acestuia atingând valoarea de 48 µg/kg s.u. după 3 luni, valoare situată sub nivelul pragului de intervenție (50 µg/kg s.u. pentru folosințe sensibile), conform HG 756/1997.

În ceea ce privește evoluția în timp a concentrațiilor și eficiențelor de îndepărtare a izomerilor HCH (Σ HCH), se evidențiază faptul că adăugarea de substrat organic biodegradabil creează condiții favorabile pentru biodegradarea izomerilor de HCH. Astfel, după numai o lună, concentrația izomerilor HCH scade cu aproximativ 74%, iar după 5 luni de zile, concentrația reziduală este de 1602 µg/kg s.u., valoare situată sub nivelul pragului de intervenție pentru zone mai puțin sensibile (2000 µg/kg s.u.).

Concentrațiile de DDX (DDT, DDD și DDE) reziduale au putut fi determinate, prin tehnica GC-MS (limita de detecție = 0,2 µg/kg s.u.), numai după prima lună de experimentare: DDE = 61 µg/kg s.u., DDD = 47 µg/kg s.u. Randamentele de îndepărtare au fost de peste 99,99% după a doua lună de experimentare.

După 5 luni de remediere biologică, atunci când s-au atins valori ale concentrațiilor reziduale de poluanți sub limitele admise de normele în vigoare (sub nivelul pragului de intervenție - Ordinul 756/1997), experimentul a fost considerat încheiat, iar solul a fost transferat pe paturi de uscare, pentru deshidratare.

3 1. Procedeu combinat chimic și biologic, pentru tratarea solurilor poluate cu pesticide
organoclorurate, de tipul izomerilor hexaclorciclohexanului, diclordifeniltriclorometan, diclor-
5 difenildicloretan și diclordifenildicloretenă, **caracterizat prin aceea că** va cuprinde următoarele
etape:

7 a) oxidare chimică, folosind peroxid de hidrogen în prezență catalizatorilor de Fe^{2+} , și
b) tratare biologică în cicluri aerob-anaerob, în prezență de melasă sau altă sursă de
9 carbon ușor degradabil, cum ar fi acetatul sau lactatul.

11 2. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** doza maximă de peroxid de hidrogen utilizată în etapa a) este de $100 \times$ necesarul stoichiometric, iar doza maximă de catalizator Fe^{2+} utilizată în etapa b) este de 50 mg Fe^{2+}/kg sol uscat.

13 3. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** agentul de oxidare se dozează controlat pe durata procesului chimic, în 12 doze la interval de 2 h, iar catalizatorul pe bază de fier bivalent se utilizează în 2 doze la interval de 12 h, pentru a se obține eficiențe de degradare a izomerilor HCH și derivațiilor DDT de peste 50%.

17 4. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** durata etapei a), cu asigurarea unor randamente de peste 50%, este de 24 h.

19 5. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** etapa a) are loc la un pH al solului neutru sau acid, cu randamente comparabile.

21 6. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că**, în cazul solurilor acide, se poate utiliza, în combinație cu peroxidul de hidrogen, ca agent oxidant, și peroxid de calciu, ce are rolul de a corecta pH-ul în domeniul admis pentru procesele biologice din etapa b).

25 7. Procedeu conform revendicării 1, **caracterizat prin aceea că** tratarea biologică are loc în prezență unei surse suplimentare de carbon, de exemplu, melasă, care acționează ca și cosubstrat în cicluri succesive de tratare.

27 8. Procedeu conform revendicării 6, **caracterizat prin aceea că** fiecare ciclu biologic cuprinde o succesiune de 2 faze cu condiții aerobe și, respectiv, anaerobe, durata fazelor aerobe variind între 3 și 10 zile, iar durata fazelor anaerobe variind între 6 și 20 de zile, în funcție de tipul și gradul de contaminare, precum și de intensitatea etapei chimice de oxidare.

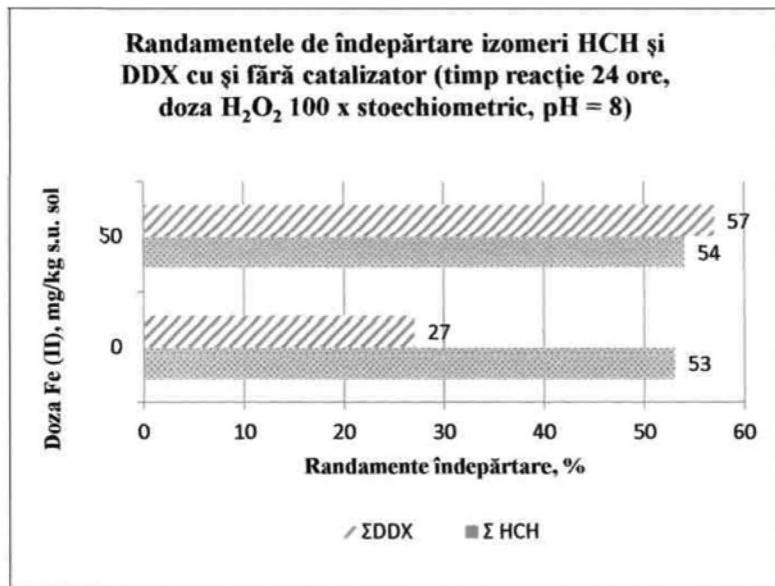

Fig. 1

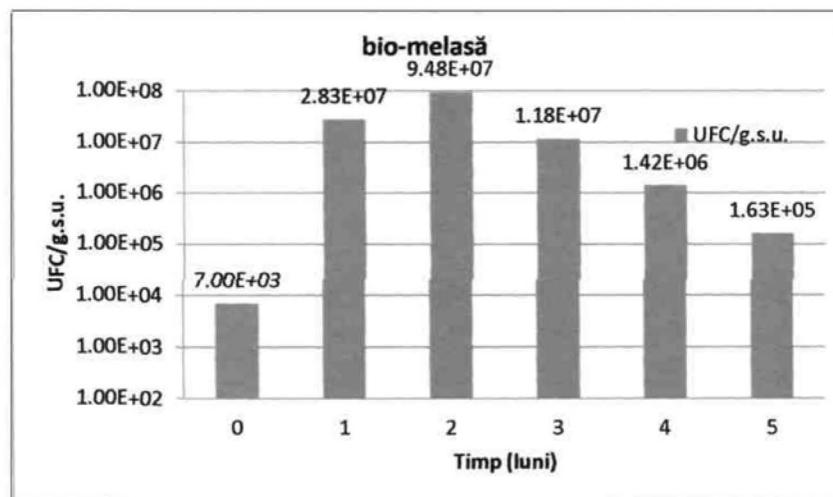

Fig. 2

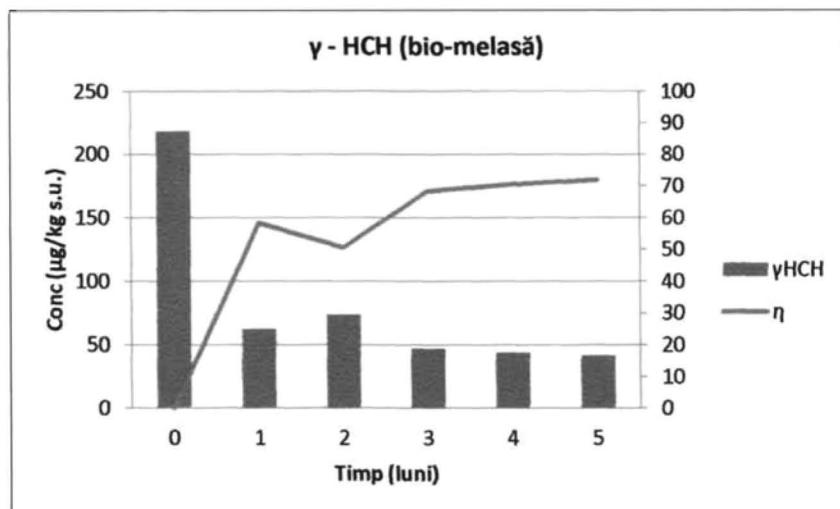

Fig. 3

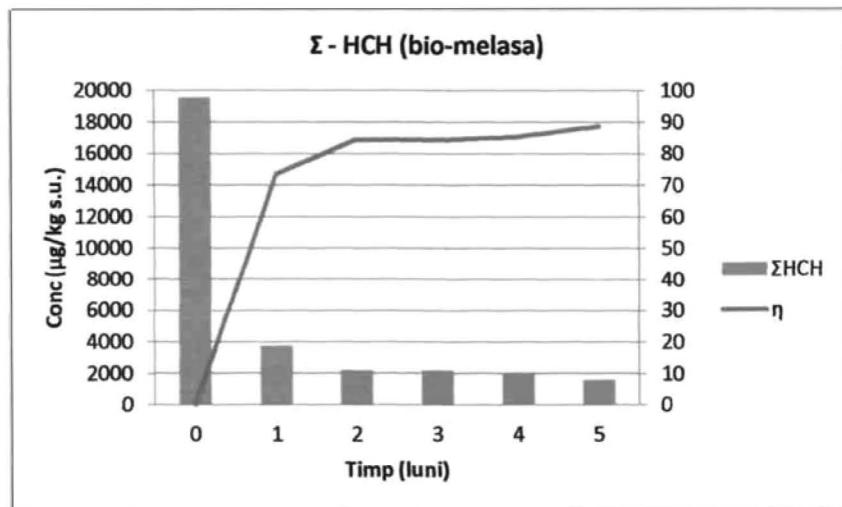

Fig. 4

